

Sygn. akt VIII Gz 104/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w przedmiocie skargi W. U. o wznowienie postępowania w sprawie, sygn. akt VIII GNc 7903/12

na skutek zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 23 kwietnia 2014r., sygn. akt VIII GNc 1227/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił skargę pozwanego W. U. o wznowienie postępowania (sygn. akt VIII GNc 7903/12) ze względu na powoływaną przez pozwanego okoliczność oparcia rozstrzygnięcia o dokument podrobiony oraz brak możliwości działania.

W uzasadnieniu wskazano, iż skarga jest nieoparta na ustawowej podstawie, co skutkuje jej odrzuceniem. Sąd Rejonowy podkreślił, iż czyn nie został bowiem ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym ani nie zachodził w sprawie brak możliwości wszczęcia postępowania karnego (i nie zostało umorzono z innych przyczyn niż brak dowodów). Z kolei pozbawienie możliwości działania musi wiązać się z naruszeniem przepisów prawa, co zdaniem Sądu Rejonowego nie miało miejsca w sprawie – doręczenie odpisu nakazu zapłaty odpisem pozwu miało miejsce na prawidłowy adres miejsca zamieszkania pozwanego, w którym ten tylko czasowo nie przebywał. Pozwany miał zaś ewentualną możliwość złożenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu.

W tym stanie rzecz Sąd Rejonowy na podstawie art. 410§1 k.p.c. w zw. z art. 407§1 k.p.c. a contrario w zw. z art. 403 §1 pkt 1 i 2 k.p.c. a contrario w zw. z art. 404 k.p.c. orzekł jak w pkt I sentencji. W punkcie II sentencji Sąd Rejonowy orzekł natomiast na podstawie art. 414 k.p.c. wobec braku uprawdopodobnienia o jakim mowa w tym artykule.

Rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w całości zaskarżył pozwany, który podnosił, iż odrzucenie skargi jest niezasadne ze względu na toczące się postępowanie w Prokuraturze Rejonowej w Bydgoszczy o podejrzenie podrobienia podpisu na fakturze. Podawał, iż został pozbawiony możliwości obrony swych praw i działania, gdyż ze względu na chorobę przebywał poza miejsce zamieszkania i nie odebrał listu poleconego [zawierającego nakaz zapłaty].

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 403 § 1 k.p.c. można żądać wznowienia na tej podstawie, że wyrok został oparty na dokumencie podrobionym lub przerobionym albo na skazującym wyroku karnym, następnie uchylonym (pkt 1) oraz gdy wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa (pkt 2).

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 12 grudnia 2002 r. wznowienia postępowania cywilnego na podstawie podrobienia lub przerobienia dokumentu, na którym został oparty wyrok (nakaz zapłaty) (art. 403 § 1 pkt 1 KPC) można żądać jedynie wówczas, gdy zostało to ustalone prawomocnym wyrokiem skazującym (art. 404 KPC) (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2002 r., OSNP-wkł. 2003/18/11, III AO 23/02, por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 września 2011 r., PZ 18/11). W sprawie nie budzi wątpliwości, iż okoliczność podrobienia podpisu pozwanego pod fakturą VAT nie została ustalona prawomocnym wyrokiem skazującym (i postępowanie nie zostało umorzono z innych przyczyn niż brak dowodów), co w świetle powyższego poglądu uniemożliwia wznowienie postępowania w oparciu o art. 403 § 1 k.p.c.

Jednocześnie jednak należy zaznaczyć na marginesie, iż z akt sprawy VIII GNC 7903/12 wynika, że roszczenie powoda w postępowaniu upominawczym zostało uprawdopodobnione również za pomocą przedłożonych w sprawie wezwań do zapłaty z dnia 28.08.2012 r. oraz 11.10.2012 r. kierowanych do pozwanego wraz z potwierdzeniami ich nadania na adres pozwanego w N. i P. (adres tożsamy z podanym przez pozwanego w skardze o wznowienie postępowania – k. 11 akt VIII GNC 7903/12), których autentyczności skarżący nie kwestionuje. Nadto w postępowaniu VIII GNC 7903/12 istniała obiektywna możliwość pozwanego powołania się na okoliczność ewentualnego podrobienia podpisu pod fakturą VAT.

W ocenie Sądu Okręgowego w sprawie nie doszło bowiem do pozbawienia strony pozwanej możliwości działania wskutek naruszenia przepisów prawa, o czym mowa w art. 401 pkt 2 k.p.c.

Należy zaznaczyć, iż przesyłkę zawierającą nakaz zapłaty z dnia 11 stycznia 2013 r. wysłano na adres pozwanego, przy ul. (...) w P., a zatem adres identyczny z podanym przez skarżącego w postępowaniu w przedmiocie skargi o wznowienie postępowania. Przesyłkę sądową awizowano dwukrotnie dnia 18 stycznia 2013 r. r. oraz 28 stycznia 2013 r. Dwukrotne awizowanie przesyłki sądowej wywarło zatem skutek prawnej fikcji doręczenia nakazu zapłaty. Pozwany zaś w przepisany terminie 2 tygodni nie złożył sprzeciwu od przedmiotowego nakazu zapłaty. Należy zaznaczyć, iż w sytuacji gdy, jak twierdzi pozwany, nie przebywał on wówczas pod wskazanym adresem ze względu na chorobę, mógł on skorzystać z instytucji przywrócenia terminu do wniesienia sprzeciwu, o której mowa w art. 168 k.p.c., czego jednak nie uczynił. W świetle powyższego stwierdzić należy, iż pozwany nie został w sprawie pozbawiony możliwości działania, co skutkowało prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego.

Nadto pozwany nie uprawdopodobnił także okoliczności, w postaci zagrożenia niepowetowaną szkodą, o których mowa w art. 414 k.p.c. – „wniesienie skargi o wznowienie nie tamuje wykonania zaskarżonego wyroku. W razie uprawdopodobnienia, że skarżącemu grozi niepowetowana szkoda, sąd może na wniosek strony wstrzymać wykonanie wyroku, chyba że strona przeciwna złoży odpowiednie zabezpieczenie.” W niniejszej sprawie na wystąpienie takich okoliczności skarżący w ogóle nie powoływał się.

Mając zatem na uwadze powyższe, rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego uznać należało za prawidłowe, a tym samym zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu w oparciu o art. art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.